

NIEUSTĘPNY (1) *ai*

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

pl [N m pers nieustępn(e)] ◇ A subst nieustępn(e).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Nieustępliwy, niegodzący się na ustępstwa: [to są rozumni mężowie, i mówią, i dozwolą hnet słusznych rzeczy, a nie są nieustępn(e)]. Ale inszy twarzi są. AktaSynod II 159.]

nieustępn(e) w czym: Duchowne y świeckie/ we złym nie wstępne/ odwróć ie od drog ich złych/ á błędow szkodliwych. ArtKanc K14v.

Synonimy: uparty, uporny.

Cf USTĘPNY

KK